

15 Juni 1916.

No. 12.

21e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Bid altijd, en ik wil Mijnen Geest op u uitstorten, en groot zal uw zegen
 zijn; ja, zelfs meer dan wanneer gij schatten der aarde en vergankelijke
 dingen in hare volheid zoudt vergaderen.
 Een gebod van God.

TOESPRAAK

gehouden door Pres. JOSEPH F. SMITH,
ter gelegenheid van de openingsvergadering
van de zes-en-tachtigste jaarlijksche algemeene
Conferentie van de Heiligen der Laatste Dagen,
in den Tabernakel te Salt-Lake-City, op 6 April 1916.

Het is mij niet mogelijk met woorden mijne dankbaarheid uit te spreken welke ik gevoel in deze samenkomst van Heiligen, vergaderd in de zes-en-tachtigste algemeene jaarlijksche conferentie. De Profeet Joseph Smith en zijne medegenooten zouden zich uitermate verheugen als zij in de gelegenheid waren gesteld op dit tooneel alhier neder te blikken.

Dat evenwel doen zij. Ik geloof dat zij het voorrecht bezitten hier neder te kunnen blikken. Want zij, die het fundament legden van Gods werk, zijn in de geestenwereld niet ontstoken van het voorrecht ter neder te mogen zien op de resultaten van hun eigen poegen.

De oogen van Joseph den Profeet, en van Brigham Young, en van John Taylor, en van Wilford Woodruff, en van Lorenzo Snow, en van allen die met hen verbonden waren, zijn zorgvuldig acht gevende op de belangen waarvoor zij streefden gedurende hunne sterfelijke levens. Thans weten zij meer, hunne gemoederen hebben zich verbreed, en hunne belangen zijn vergroot geworden en meer uitgestrekt in het werk van den Heer, waarin zij hunnen besten dienst besteedden, en waarvoor zij hunne levens gaven.

Sommigen mogen denken dat het onredelijk is een dergelijk standpunt in te nemen, maar ik heb een gevoel in mijn hart dat ik niet alleen sta in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Zoon, maar eveneens in de tegenwoordigheid van hen, die God heeft verwekt om Zijn werk te volbrengen. Met dat gevoel in mijn hart zou ik, wetende, niets wenschen te doen dat het hart van eenige hunner die hun leven

gegeven hebben voor het werk van den Heer, zoude kunnen grieveu. Soms tijds verbreedt de Heer het gezicht van den mensch aan deze zijde van den sluier zoo zeer, dat hij gevoelt achter zijn leven te kunnen zien, en zeer zeker kunnen zij, die heengegaan zijn, met grootere klaarheid naar hier terugzien.

Wij bewegen ons en leiden ons bestaan in de tegenwoordigheid van hemelsche wezens. Wij kunnen hen, die heengegaan zijn, niet vergeten; met banden die wij niet verbreken kunnen zijn wij met hen vereenigd. Wanneer dit reeds het geval is met den mensch in deze sterfelijke sfeer, hoe veel grooter en meer zeker is het dan dat zij die naar het groote hiernamaals gegaan zijn, en steeds nog betrokken zijn in het werk van den Heer, ons hier kunnen zien.

Zij stellen belang in ons welvaren, zij hebben ons thans meer lief dan tevoren, want thans kunnen zij de verzoeking en het kwade wat ons in dit leven tracht te overwinnen zien, alsmede de geneigdheid der sterfelijke wezens om aan de verleidingen toe te geven.

Ik dank den Heer voor de wetenschap niet alleen te staan in de tegenwoordigheid van God en den Zaligmaker, maar eveneens in die van Petrus en Jacobus, en allicht zijn de oog en van Johannes op het menschedom gericht en weten zij het niet. Alsook in de tegenwoordigheid van Joseph en Hyrum Smith, en ik verlang hen te ontmoeten in het bewustzijn getrouw te zijn geweest in het kwijten van mijne plichten, even als ook zij in hunne dagen getrouw waren. Het bewustzijn te staan in de tegenwoordigheid van hemelsche wezens, veroorzaakt eene groote aandoening in mij. Ik gevoel zulks tot in het allerdiepste mijner ziel.

Mijne zending, mijn plicht, van af de dagen van mijne kindsheid, is geweest het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Tot mijnen naaste zoowel als tot de wereld is het mijne plicht getuigenis te geven van Gods bestaan, en van het bestaan van den Zoon van God in de gelijkenis van Zijnen Vader. Ik geloof niet in het wezen door sommigen als God aangebeden, die de alomvattendheid der ruimte vervult en tevens wonen kan in het hart van een kind. Het is zelfs voor God onmogelijk om op twee plaatsen tegelijk te wezen, hoewel Hij door de macht van Zijnen Geest alomtegenwoordig is. „Dit is het eeuwige leven, dat zij u kennen den eenigen waren God, en Jezus Christus dien gij gezonden hebt,” is een gezegde uit de Schrift. God te kennen is Zijn woord te gehoorzamen en elk beginsel van Zijn evangelie te aanvaarden. Hij die verlangt God te kennen zal Zijn woord gehoorzamen, en daarin bestaat de zaligheid. Lucifer, de zoon van den morgen, kent Jezus Christus, den Zoon van God, maar zijne kennis zal hem niet zaligen, want hij wil niet gehoorzamen. Dezelfde toestand kan worden toegepast op alle aardsche wezens die door rede en oordeel in staat zijn recht van onrecht te onderscheiden.

Dit is het evangelie van Jezus Christus: Zijn woord te gehoorzamen. Het huis van God is een huis van orde en niet van verwarring. God heeft ambtenaren in de Kerk ingesteld om Zijne verordeningen te bedienen; allen zijn noodig, en niemand is groot genoeg de dingen te verwaarloozen, die God verlangt. Niemand weet zooveel, dat hij onafhankelijk is van God. De mensch is hier op Gods aarde, ademende Zijne lucht, etende Zijn voedsel, en dragende de kleeding die Hij heeft toebereid.

Niet alleen gelooven de Heiligen der Laatste Dagen in de zending en de macht van den Zaligmaker, maar eveneens in de zending van Joseph Smith. Hij was het instrument in de handen van God om het evangelie te herstellen. Door hem herstelde God het priesterschap waarbuiten niemand eene vergiffenis van zijne zonden kan erlangen door te worden gedoopt. Zulks moet geschieden door goddelijk gezag, en dan kan het niet falen of het zal worden erkend en goedgekeurd door den Gever van het bevoegd gezag; anderszins is er geene belofte.

Van de twaalf apostelen wordt verondersteld dat zij oog- en oortuigen zijn van Jezus Christus. Het is niet genoeg voor hen om te gelooven; zij moeten weten, als hadden zij gezien met eigen oogen, en gehoord met eigen ooren. Het is hunne plicht het evangelie te prediken tot de wereld; waar zij zelve niet kunnen gaan, dienen zij hunne broederen te roepen hen te helpen. Het is hunne plicht te verklaren dat het Koninkrijk van God, met Christus als Koning, opgericht is op aarde. Liefde, nederigheid en gehoorzaamheid zijn sommige van de kwaliteiten, noodig voor een goed Heilige der Laatste Dagen. Geen Heilige die in goede conditie verkeert zal zich dronken drinken, geen Heilige zal willen liegen of zijnen naaste belasteren; zij dienen voorbeelden te zijn voor de wereld. Het leven dat zij leiden dient eene prediking te zijn voor de onbezorgden en de onwetenden, leerende hun geloof in God.

Enkele weinige cijfers heb ik voorts u voor te leggen met betrekking tot de kerkelijke fondsen. Zij bedekken eene periode van omstreeks veertien jaren. Over het verslag, sprekende uit de cijfers, ben ik niet beschaamd.

Aan het einde van 1906 was het millioen dollars wat wij in schuld waren, benevens de rente daarvan, makende een totaal van 1.200.000 dollars, betaald. Betreffende de kerkelijke scholen is uitbetaald geworden de som van 3.714.455 dollars. Voor den bouw, de reparatie, verbetering, en het onderhoud van de tempelen, 1.169.499 dollars; voor het bouwen van ring- en wijkvergaderhuizen enz., 2.007.733 dollars; voor vaste goederen en gebouwen, voor zendingshuizen en vergaderzalen in Europa, 266.236 dollars; voor 't zelfde doeleinde in de Vereenigde Staten, 292.795 dollars; voor landbouwkundig onderwijs en vergaderzalen in Nieuw Zeeland en Samoa, 78.000; Voor de „Joseph

Smith Memorial farm", en het monument te Palmyra, voor de plek „Adam-On-di-Ahman", de gevangenis te Carthage, en voor zekere vaste goederen te Independence in Jackson county, Missouri, 161.000 dollars; voor terrein en gebouwen in de omgeving van het „temple-block" te Salt-Lake-City, en voor nieuwe gebouwen die wij daar hebben doen verrijzen, 1.555.000 dollars; voor het bouwen en installeeren van Dr. W. H. Groves' „Latter-day-Saints hospital" 600.000 dollars; terwijl voor de armen, door al de kerkelijke kanalen heen, is weggevoerd de som van 3.279.900 dollars.

Het netto aantal van de vermeerdering der leden van de kerk is geweest sedert dien 187.733 zielen; georganiseerd zijn geworden 22 ringen van Zion, 202 wijken, en 6 zendingen. Thans zijn er 72 ringen, 797 wijken, en 22 zendingen.

465 vergaderhuizen zijn er opgericht en vernieuwd geworden in de ringen van Zion, benevens de vertakkings- en zendingsvergaderhuizen in de onderscheiden zendingen der Kerk.

1.486.437 doopsbedieningen voor de dooden hebben plaats gehad in de tempelen.

Het lidmaatschap van de Zustershulpvereniging is met 34% toegenomen; de Zondagschool met 40%; de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging voor jonge mannen met 23%; dezelfde vereniging voor jonge dames, met 27%; de „Primary association" met 39%; en de Godsdienst-klasse met 35%.

De tienden van de Kerk van Jezus Christus hebben onder mijne handen, noch onder die van mijne medegenooten, stil gelegen. Thans is men bezig met het bouwen van twee nieuwe tempelen, alsmede een nieuw kantoorgebouw voor algemeene kerkelijke doeleinden. Deze dingen kunnen enkel en alleen gedaan worden door de Heiligen der Laatste Dagen hunne plichten doende, en wanneer zij hunne verplichtingen werkelijk volbrengen, dan zullen zij nimmer oorzaak kunnen vinden te veronderstellen dat de middelen door hen gegeven voor het opbouwen der Kerk, misbruikt worden. Dat Godes zegen op u allen moge zijn, alsmede op heel het menschedom en Gods werk op aarde, is mijne bede in Jezus naam, Amen.

BIJ ONZE FOTO'S.

In het vorige nummer van ons tijdschrift is met een enkel woord melding gemaakt van de plechtigheid gehouden op Zondagnamiddag 14 Mei l.l. op de Noorderbegraafplaats te Groningen. Het was aldaar dat juist 10 jaar geleden aan den schoot der aarde werd toevertrouwd het stoffelijk overschot van Ouderling Abraham J. Gold, in dit voor hem verre vreemde land, gevallen als een offer der pokken die toentertijde heerschte in deze noordelijke stad van ons vaderland.

Ouderling Gold was het tweede offer. Terzelfder plaatse ligt ook

begraven Ouderling Melvin H. Welker, reeds veertien dagen eerder bezweken aan dezelfde vreeselijke ziekte.

Die tijd was een tijd van verschrikking onder de Heiligen der Laatste Dagen hier te lande. Bepaalde zich de ziekte gelukkig slechts tot enkelingen, en werden er door de plaatselijke autoriteiten direct strenge maatregelen getroffen om te zorgen dat de besmetting zich niet verder uitbreidde, het gevolg van een en ander was dat een belangrijk aantal der leden van de vertakking Groningen, toen ter tijde onder de leiding van Pres. Herman van Braak, een tijdlang afgezonderd van elkeen, in observatie moest worden gehouden, wat almede met het vooroordeel, toch reeds zoo groot in deze noordelijke districten, een smartelijke toestand heeft meegebracht, die velen der oudste leden der vertakking nog wel steeds in het geheugen zal liggen.

De trouwe verzorging, eerst door de broeders en zusters den overleden zendelingen geschonken, al spoedig evenwel ter hand genomen door de stedelijke autoriteiten, wien allen lof toekomt voor de liefderijke oppassing hun gegeven, mocht niet baten, en al kort nadat de ziekte zich bij den eerst overledene had geopenbaard, daalde hij ten grave. Ouderling Gold had Ouderling Welker in den beginne opgepast. Niet lang duurde het of ten huize van een familie, leden der Kerk, vertoonden zich ook bij den laatste de kenteekenen der schrikkelijke krankheid. Ook Gold moest zijne zelfopoffering met den dood bekoopen, en slechts veertien dagen na broeder Welker, werd ook broeder Gold grafwaarts gedragen.

Aan den schoot der koele aarde werd hun overschot toevertrouwd. Niet evenwel als zij die geene hope hebben. Beide zendelingen waren trouwe heilgezanten geweest en hadden met ernst en waardigheid hunne roeping, als Gods dienstknechten, vervuld, en al weten wij niet wat indertijd 's Heeren bedoelingen waren met het weg doen maaien van deze jonge, veelbelovende levens, dat de heilgezanten voort konden gaan om met „hemelvolmacht" toegerust, het „levenswoord in 't geestengord" te planten, gaf kalme berusting en hartverheffende vrede, en balsem in 't gemoed zoowel van de vele vrienden door hen hier in 't verre zedingsland gemaakt, alswel aan hunne verwanten in het Westen, in de „toppen der bergen".

Door de Nederlandsche Zendingen Vereeniging gevestigd te Salt-Lake-City, in Utah, is een prachtig monument geschonken, wat een sieraad vormt op de begraafplaats in deze noordelijke stad van ons vaderland. Dat monument, waarvan wij bijgaande twee afbeeldingen geven, is op 14 Mei l.l. onthuld. Het was, zooals boven gezegd, juist de tiende maal dat een jaar vervlogen was sedert den dood van een der Ouderlingen, en de roerende redevoeringen bij deze gelegenheid daar onder den schoonen voorjaarshemel uitgesproken door verschillende sprekers, waarvan een enkele zelfs hen gekend had gedurende den tijd van werk en arbeid alhier, heeft uit de oogen van vele heiligen op den doodenakker aanwezig, een traan ontperst, welke gewijd was aan de nagedachtenis van hen die, met anderen mede, oorzaak waren dat zoo vele zielen in Holland het levenswoord mochten hooren, en hunne knieën leerden buigen voor het goddelijk licht van het herstellende en opnieuw geopenbaarde evangelie.

Onze eerste foto doet het monument zien op een betrekkelijk grooten afstand genomen, en omringd door een deel van hen die aanwezig waren bij de plechtigheid der inwijding van het gedenkteeken, terwijl

de foto op de tweede bladzijde de zuil van meer nabij te aanschouwen geeft, er omheen slechts de zendelingen thans werkzaam in de Nederlandsche Zending.

De volgende inscripties zijn in het granieten onderstuk ingebeiteld, voor een deel zichtbaar, en bij scherpe beschouwing zelfs leesbaar op de foto's:

Noordzijde: ABRAHAM J. GOLD
Geb. 16 Oct. 1882
Te Salt Lake City, Utah, Ver. St.,
Overl. te Groningen 24
14 Mei 1906.

Oostzijde: Hier rust uw aardkleed, heilgezanten,
In 't geestenoord
Blijft gij met hemelvolmacht planten
Het Levenswoord.

Zuidzijde: MELVIN HUGH WELKER
Geb. 5 Febr. 1885
Te Bloomington, Idaho, Ver. St.
Overl. te Groningen
29 April 1906. 21

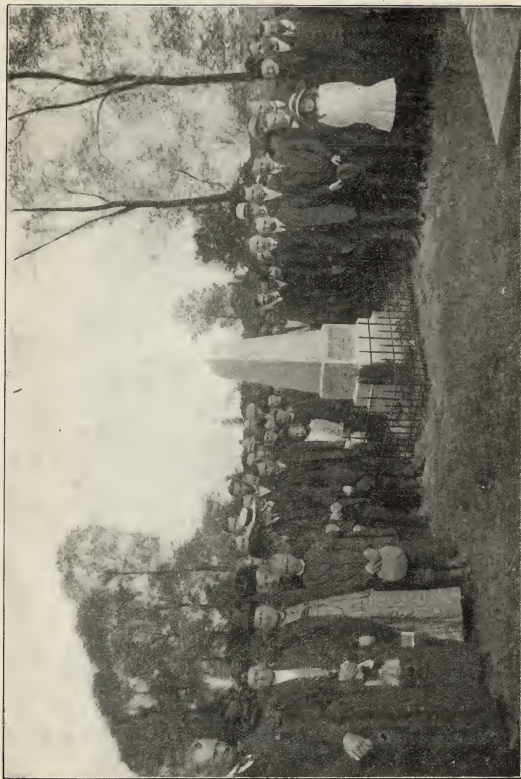
Westzijde: Zendelingen van de Kerk
van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen.

Erected by The Netherlands
Missionary Assn. March 1914.

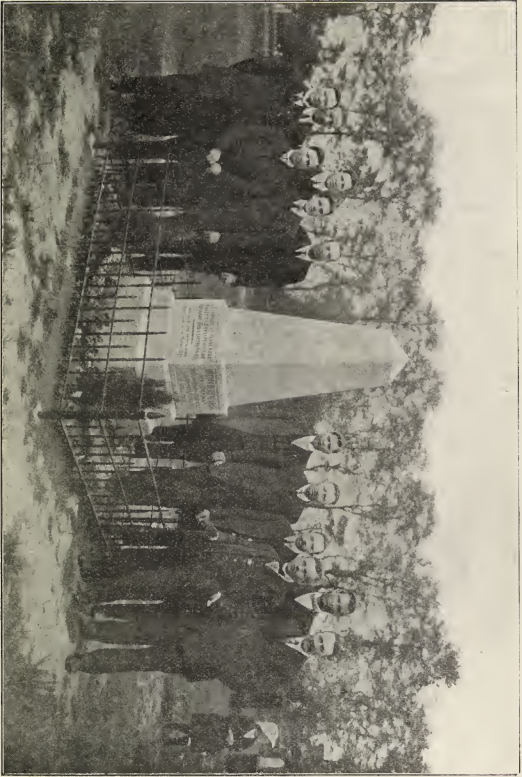
De enkele versregels ingegraveerd aan den oostkant van het monument zijn van de hand van Ouderling Frank I. Kooyman, bij alle Hollandsche heiligen om zijne schoone talenten in dit opzicht bekend. Toelichting behoeft nog het verschil in data tusschen de oprichting van het monument, zijnde volgens de inscriptie aan de westzijde 14 Maart 1914, en de inwijding pas omschreven. Op eerstgenoemden datum namelijk was reeds de opdracht door de Nederlandsche Zendelingen Vereeniging gegeven geworden, maar in verband met de intusschen ontstane oorlogstoestanden kon het geheel niet eerder dan pas thans worden voltooid. Dezelfde zaak was eveneens oorzaak dat het gedenkteeken, oorspronkelijk aan iemand anders opgedragen te vervaardigen, na meer dan een jaar te hebben gewacht, eindelijk zelfs besteld moest worden aan eene firma die zich meer bekwaam wist de opdracht tot volle tevredenheid te voltooien.

De bloemen om den voet van het geheel werden er geplant als eene herinnering geschonken door het lokale priesterschap der vertakking Groningen.

Nog eens brengen wij als slot gaarne een woord van dank aan allen die mede hebben bijgedragen dit eereteken op de graven van deze dierbare afgestorvenen te hebben daargesteld, en moge het ons allen gegeven zijn eenmaal, bij getrouwheid, hun aangezicht terug te zien in de sferen der gezaligden, alwaar zij vroegtijdig gegaan zijn om hun onvoltooiden arbeid in glorie en vreugde voort te zetten.

Monument op de graven van Oud. Ab. J. GOLD en MELVIN H. WEI KER. Er om heen Heiligen en vrienden der vertakking Groningen.

Herzelfde monument, van naderbij gezien. Er om heen al de zendelingen werkzaam in de Ned. Zending.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
LE GRAND RICHARDS.

Assistent
B. TIEMERSMA

VELEN GEROEPEN, MAAR WEINIGEN UITVERKOREN.

Om te bewijzen dat de zaligheid alleen bestaan kan voor de „uitverkorenen” wordt bovengenoemd bijelwoord zeer dikwijls aangehaald door hen tegen wien wij geroepen zijn het evangelie te prediken. En met dit woord gaat het even als met zoovele andere uitspraken van den bijbel, dat namelijk in de meeste gevallen alleen op de woorden wordt gelet zonder de juiste bedoeling ervan afhankelijk te stellen aan de wijze waarop het gezegd of geschreven is geworden, en het verband waarin het voorkomt.

Dit woord is niet alleen in den bijbel te vinden, maar ook vinden de Heiligen der Laatste Dagen het in een van hunne andere Standaardboeken der Kerk, waaraan zij een gelijkwaardig gezag toekennen als aan den bijbel. Dat boek is Leer en Verbonden. Het boek waarin de Heer heeft doen opteekenen de verschillende openbaringen in deze latere dagen gegeven tot nut, heil en onderrichting van Zijne kinderen in dit tijdsbestek. We vinden dat woord geschreven in Afdeeling 121, dat zoo zeer bekende hoofdstuk, wat namelijk in zoo uiterst duidelijke onderdeelen de verschillende hoofdverplichtingen van het priesterschap omschrijft. Behalve dat het daar als een vaststaand feit wordt verkondigd, onderscheidt het zich in duidelijkheid met de uitspraak in den bijbel hierdoor, dat het namelijk ook de reden waarom er zoo weinigen uitverkoren zijn waar zoovelen geroepen waren, omschrijft. We lezen in vers 34 van gezegde afdeeling als volgt: „Ziet, er zijn velen geroepen, maar weinigen uitverkoren. En waarom zijn zij niet uitverkoren? Omdat hunne harten zoo zeer op de dingen dezer wereld gesteld zijn, en zij naar de eer der menschen zoeken, dat zij deze eene les niet leeren: dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.”

De uitverkiezing des Heeren geschiedt inderdaad uit hen die geroepen zijn. Die geroepen zijn tot des Heeren werk en des Heeren oogmerken. Waar nu des Heeren werk en oogmerken heel het menschedom omvat en er van Zijne zijde alles wat mogelijk is gedaan wordt om dat werk en die oogmerken wereldkundig te maken, zijn wij op volmaakt veiligen grond wanneer we zeggen dat allen geroepen zijn. Allen wenscht de Heer gezaligd te zien, vandaar dan ook dat Zijn evangelie voor allen bestemd is, en Hij arbeiders uitstoot in den

wijngaard om dat evangelie aan allen bekend te maken. Door dat evangelie loopt het kanaal wat in staat is de stroomen der vreugden, de stroomen der zaligheid, aan het menschdom te brengen. Allen zijn dus geroepen, en voor zoover als het de Heer aangaat, ook allen uitverkoren. Wat evenwel is oorzaak dat, aan de andere zijde, aan die des menschen namelijk, niet allen uitverkoren zijn? Leer en Verbonden zegt het duidelijk, „Omdat hunne harten zoo zeer op de dingen der wereld gezet zijn, en zijn aarde eer der menschen zoeken.”

Het priesterschap van God is voor allen bereikbaar. In eene andere uiteenzetting hebben wij reeds eerder gezegd dat zulks juist het kenmerk was van het ware priesterschap. De verschillende vormen, waarin door den mensch het priesterschap is gegoten, en waarin het zich in andere kerken openbaart, is een kasten-priesterschap, bereikbaar alleen voor enkele bevoorrechten, wier voorrecht dienaangaande niet zijn grond vindt in persoonlijke, betere karaktereigenschappen, maar wat ontleend is aan instellingen van menschen waarbij het mogelijk werd om door hooge geboorte, of genoten onderwijs, deelgenoot te worden van een zoodanige kaste. Een dergelijk priesterschap kan niet recht en goed wezen, omdat het de eenige maatstaf die rechtswege geschikt is om in dezen te worden aangelegd, zoo niet geheel, dan toch grootendeels buiten beschouwing laat. Die maatstaf is adeldom van karakter. Bij de wetten evenwel van Gods priesterschap, waardoor de menschen alleen worden uitverkoren om voor den Heer de zaligheid van zichzelf en van anderen te bewerkstelligen, geldt deze maatstaf enkel en alleen. En zij nu, die deze eene les niet leeren: dat namelijk de rechten van het priesterschap, onafscheidelijk verbonden aan de machten des hemels, alleen kunnen worden aangewend volgens de grondbeginselen van rechtvaardigheid, zijn zij die, hoewel geroepen met de rest, niet uitverkoren zijn geworden. Het ontbreken van de uitverkiezing berust in dezen derhalve niet bij God, niet bij Christus, maar bij den mensch zelve. Was hij gewillig zich te scharen onder de rechtvaardige begrippen en voorschriften van den Zaligmaker, en was hij gewillig de reine beginselen van Hem in het leven in praktijk te brengen, dan zou hij niet alleen geroepen, maar ook uitverkoren zijn.

Uitverkiezing is derhalve geene zaak die de Heer doet, maar die de menschen zelve doen. Waren wij ons toch beter bewust van de liefde des Vaders. Van de overgroote liefde van Hem die in heel Zijn wezen niets anders heeft dan enkel het geluk van Zijn kinderental te bevorderen. Menigmaal evenwel ontbreekt ons daaromtrent het juiste begrip, en als gevolg daarvan trekken wij gansch verkeerde conclusies. Het licht van openbaring, in deze dagen opnieuw van den hemel gekomen, is noodig om de juiste verhoudingen hier te begrijpen. Want, lezen wij wat de volgende woorden zijn, ontleend aan vers 37 van afdeeling 121 van Leer en Verbonden, dan treft het ons hoe

rechtvaardig, hoe gemakkelijk te begrijpen, maar bovenal hoe eenvoudig, en waar de instellingen des Heeren dienaangaande zijn. We lezen daar: „Dat zij (de rechten namelijk van het priesterschap) op ons bevestigd kunnen worden is waar; maar wanneer wij ondernemen onze zonden te bedekken, of onzen hoogmoed, of onze ijdele eerzucht te bevredigen, of bestuur, heerschappij, of dwang op de zielen der menschenkinderen in eenige mate van ongerechtigheid uit te oefenen, ziet, de hemelen onttrekken zich; de Geest des Heeren wordt bedroefd; en als deze onttrokken is, — vaarwel zij dan het priesterschap of gezag van dien man.” Zich zelve uit te verkiezen de rechten en machten van het priesterschap te mogen dragen, is de roeping van elkeen, die een Heilige der Laatste Dagen wil zijn. In Zijne ontfermende genade en goedheid heeft de Heer Zijn priesterschap op aarde gegeven en Zijn evangelie daargesteld, waardoor allen die daarmede in aanraking zijn gekomen, geroepen zijn tot Zijnen dienst en daardoor zijn uitverkoren, voor de zaligheid in den engeren zin des woords niet alleen, maar eveneens voor den dienst des Heeren in den breeden. Hij nu die, gehoorzaam, nederig en gewillig, dezen dienst op zich wil nemen, zich niet aan hoovaardij over wil geven, of niet van plan is dwang in eenigerlei mate uit te oefenen, maar alleen zijn priesterschap aan wil wenden om in liefde en rechtvaardigheid het zijne bij te dragen tot den werkelijken bloei van het Godsrijk op aarde, tot den bloei van gerechtigheid en vrede, in overeenstemming met de hem gegeven talenten, zoodanig iemand is waarlijk uitverkoren.

Zij evenwel, die wel geroepen, maar niet zijn uitverkoren, hebben van den aanleg hun gegeven, en van het priesterschap op hun bevestigd, een gansch ander en verkeerd gebruik gemaakt. Dat zij niet door den Heer konden worden uitverkoren vond zijn oorzaak er niet in dat God de Vader, en Jezus de Zoon, hen minder lief hadden dan die anderen maar dat zij niet verkoren konden worden, zeer ten spijt van de hemelautoriteiten zelve, die niets liever zouden wenschen dan heel het menschdom werkzaam te zien in hunnen dienst. Hunne aspiraties echter strekten zich niet uit naar de rechtvaardige goddelijke werken, maar het priesterschap werd door hen benut om hunne zonden te verbergen, waardoor de hemelen genoodzaakt zagen zich te onttrekken. „Ziet! voordat zij het gewaar zijn geworden zijn zij aan zichzelf overgelaten, om tegen de prikkels te slaan; de heiligen te vervolgen, en tegen God te strijden.” De opsteller van Leer en Verbonden 121 gaat voort om onder de inspiratie van den Geest des Heeren te zeggen, „door droevige ervaring hebben wij geleerd dat het de aard en neiging van bijna alle menschen is, zoodra zij een weinig gezag verkrijgen, zooals zij veronderstellen, zij onmiddellijk onrechtvaardige heerschappij beginnen uit te oefenen.” Daarom is het dat velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

O, ons priesterschap en de rechtvaardige uitoefening daarvan. Hoevelen van ons hebben geleerd alle heerschappij en vermeende macht terzijde te zetten. Jezus zeide dat hij de meester was die aller dienaar wilde zijn. Jezus zelf was zoo iemand. Jezus zelf wenschte niets liever dan aller dienaar te zijn, niettemin Hij de grootste was van allen. Niettemin Hij de Zoon was van den Vader, grooter van wezen dan er ooit iemand zijne voeten op aarde had gezet. Hoevelen van ons zijn zoo? Kunnen wij den toets doorstaan, gewogen te worden en zullen wij dan niet te licht worden bevonden? Geroepen zijn wij allen. Geroepen om het Godswoord te verkondigen temidden van een wereld die zich afgekeerd heeft van het goddelijk licht. Maar zijn wij uitverkoren? Zijn wij in staat staande te blijven ten einde toe, en kunnen wij aan het eind de levenskroon behalen die weggelegd is voor elkeen die getrouw wil blijven tot het laatste?

Het is der heiligen plicht! Het is der heiligen roeping! Onze roeping getrouw te zijn ten einde toe kan ons zaligen, en is ook het eenige dat ons zaligen kan.

Bidden wij steeds om nederig te mogen blijven en onze plichten bewust; om te trachten waardig te worden bevonden het priesterschap te dragen en den juisten prijs te stellen op dat priesterschap, zonder het in bovenaangehaalden zin te misbruiken.

EEN TEGENSTELLING TUSSEN DE LEER VAN CHRISTUS EN DE VALSCHE LEERSTELLINGEN DER TWINTIGSTE EEUW.

(vervolg van blz. 180.)

DE LEER VAN CHRISTUS.

En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leeraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeeringen, menigerlei talen.

(1 Cor. 12:27, 28.)

Zalig zijt gij, als u de menschen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om

DE LEERSTELLINGEN DER MENSCHEN.

En gijlieden zijt het lichaam van den Antichrist, en leden in het bijzonder.

En de menschen hebben sommige ambten in kerk gesteld, ten eerste een gehoord geestelijke, ten tweede een samenstel van ambtenaren, ten derde belijdenisschriften, daarna overwegingen, toelichtingen, verschillende meeningen, enz.

Wee u wanneer u de menschen zullen smaden en vervolgen, en wanneer zij allen valschelijk alle

mijnentwil. Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzoo hebben zij vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn.

(Matt. 5:11, 12.)

Geeft dengenen, die iets van u bidt, en keert u niet af van dengenen, die van u leenen wil.

(Matt. 5:42.)

Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is.

(Matt. 5:48.)

Hebt acht, dat gij uwe aalmoes niet doet voor de menschen, om van hen gezien te worden; anders zoo hebt gij geen loon bij uwen Vader, die in de hemelen is.

Wanneer gij dan aalmoes doet, zoo laat voor u niet trompetten, gelijk de geveinsden in de synagogen en op de straten doen, opdat zij van de menschen geëerd mogen worden. Voorwaar zeg ik u: zij hebben hunnen loon weg.

(Matt. 6:1, 2.)

En wanneer gij bidt, zoo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne, in de synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de menschen mogen gezien worden. (Matt. 6:5.)

En wanneer gij vast, toont geen droevig gezicht, gelijk de geveinsden; want zij mismaken hunne

kwaad van u zullen spreken om de zaak van Christus. Treurt dan, en gevoel u ten zeerste bedroefd in dat uur, want uw loon onder de menschen is gering, want zoo vervolgt men de Heiligen der Laatste Dagen.

Geeft dengene die iets van u vraagt, wanneer hij althans in staat is u een soortgelijke gave terug te geven; en keert u niet af van dengene die iets van u leenen wil, als hij tenminste in staat is het u terug te betalen met goeden interest.

Denkt niet dat gij volmaakt kunt worden, want het is onmogelijk om zonder zonde te leven.

Hebt acht, dat gij uwe aalmoes voor de menschen doet, om van hen gezien te worden; anders hebt gij geen lof en eer van de kinderen der menschen.

Wanneer gij dan aalmoes doet, maakt het in de Zendingcourant bekend, of in het een of ander nieuwsblad, opdat gij den lof der wereld moogt oogsten. Voorwaar ik zeg u, uw loon is zeker.

En wanneer gij bidt, zoo weest als de geveinsden in de dagen van ouds; ga naar de publieke plaatsen, en roep met groot geluid, niet verwachtende gehoord en beantwoord te zullen worden, want dat zou wonderbaarlijk zijn, en wonderen hebben opgehouden te bestaan.

En wanneer gij vast, weest dan als de geveinsden, zet een lang gezicht, opdat het van de menschen

aangezichten, opdat zij van de menschen mogen gezien worden, als zij vasten. Voorwaar ik zeg u, dat zij hunnen loon weg hebben.

(Matt. 6:16.)

Vergadert u geene schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. (Matt. 6:19—21.)

Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de menschen zouden doen, doet gij hun ook alzoo; want dat is de wet en de profeten.

Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan.

Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die denzelve vinden.

Maar wacht u van de valsche profeten, dewelke in schaapskleederen tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende wolven. Aan hunne vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook eene druif van doornen, of vijgen van distelen?

(Matt. 7:12—16.)

Zoo zult gij dan dezelve aan hunne vruchten kennen. Niet een iegelijk, die tot mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet

gezien worde dat gij vastende zijt; opdat gij uw loon moogt ontvangen.

Vergadert u schatten in overvloed op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar dieven doorbreken en stelen; want wanneer uw hart alleen in den hemel is, dan maakt het geen verschil hoe rijk gij op de wereld zijt; thans kunt gij God en den Mammon beiden dienen.

Alle dingen dan die men u aandoet, doet gij ze evenzoo weer terug, want dat is de wet en de gewoonte.

Gaat in door de breede poort, waardoor heel de menigte gaat: want het kan niet zijn dat al onze groote en geleerde mannen verkeerd zijn, en niemand anders recht dan enkele minderwaardige persoonlijkheden.

Want de enge weg is niet alleen te nauw, maar ook slechts zeer weinigen betreden die.

Wacht u voor de profeten die tot u komen met het woord van God; onmiddellijk kunt gij weten dat zij valsch zijn, zonder hen te hooren of hunne vruchten te onderzoeken; de publieke meening is tegen hen, terwijl, wanneer zij mannen van God waren, de wereld goed van hen zou spreken.

Als wij enkel maar zeker zijn dat wij een bevindelijken godsdienst hebben, en wij dikwijls bidden, dan zullen wij zalig worden, of wij des Heeren wil

den wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Matt. 7:20, 21.)

En het is geschied, als Jezus deze woorden geëindigd had, dat de scharen zich ontzetten over zijne leer; want hij leerde hen als machthebbende, en niet als de schriftgeleerden.

(Matt. 7:28, 29.)

doen of niet; want het maakt geen verschil welk stelsel wij omhelzen, hetzij het goed is of verkeerd, als wij alleen maar ernstig zijn.

En het is geschied, als de menschen geëindigd hadden deze dingen te zeggen, dat het volk zich met hunne leerstellingen verheugd toonde, want zij leerden niet als mannen met gezag bekleed, maar als de schriftgeleerden.

ONS HOOGER DOEL.

„Gij dwaze ziel die doolt,
Ver van het pad der deugd,
Gij zoekt vergeefs een and're weg

Tot heil genot en vreugd,” is de aanhef van een onzer „liederen van Zion,” zoo gaarne gezongen door de Heiligen wanneer „te zaam vereend” in „heil'gen stond.” „Ons hooger doel” heet het lied waaraan deze regelen zijn ontleend, en in dat lied wordt het doel van de Heiligen der Laatste Dagen omschreven als een oogmerk grooter, breeder, heiliger en beter dan het oogmerk wat de wereld bezielt. De wereld denkt enkel om dit leven, en zoo wanneer men gelooft in een leven aan de andere zijde, dan toch worden er, omreden de voorstelling van een dergelijk leven zoo vaag is, geene pogingen aangewend om zich een daadwerkelijke toekomst aldaar te verzekeren, maar wordt verondersteld dat wanneer slechts geloofd wordt in den Heer Christus als Zaligmaker, de toekomst aan de andere zijde wel recht zal worden gemaakt door hen die aldaar dan zeggingschap zullen hebben. Niet alzoo is het evenwel. Het evangelie heeft ons uitdrukkelijk geleerd dat de toekomst die daar gegeven zal worden aan elkeen, geheel en volkomen in overeenstemming zal zijn met datgene wat de betrokken persoon hier heeft verdiend, en wat hij of zij zich heeft waardig gemaakt. Wij hebben een doel, een hooger doel met het leven hiernamaals, dan de wereld heeft. Door openbaring is ons meedere zekerheid gegeven dan hun, en al is het waar dat vele dingen ook nog voor ons door een sluier verborgen zijn gebleven, toch het omschreven doel des levens is bij de Heiligen een ander dan bij de menschen, zelfs de gsdienstige menschen uit de wereld.

Leven wij het evangelie goed dan is geld en goed voor ons niet het bezit wat de meeste waarde heeft, maar komt zulks slechts in de laatste plaats. In de eerste plaats komt voor de Heiligen de toebeïden voor het leven aan de andere zijde, en daarvoor is ons als

gebod, of beter gezegd allicht, als goeden raad gegeven worden schatten op te doen daar waar de mot en de roest ze niet verteert, en waar de dieven niet doorgraven en stelen. Zulke schatten zijn van geestelijken aard. Alle schatten aan deze zijde van het graf verworven, en schatten zich gemaakt van het stof der aarde, al wordt die stof dan door ons ook als zoogenaamd „edel” metaal beschouwd, zijn toch schatten en bezittingen die bij den dood achter moeten worden gelaten, en al hadden wij hier een kroon gedragen, en een heele wereld gewonnen, dan nog, is eenmaal de ure des doods geslagen, moet dat alles hier worden gelaten en blijft er niets anders over dan een planken woning, waarin tot den dag der opstanding het stoffelijk overschot te slapen wordt gelegd, terwijl de geest, ontdaan van de stoffelijke banden, maar aan de andere zijde eveneens ontdaan van de stoffelijke bezittingen, henengaat om voor den Rechter te verschijnen, en weg te dragen het loon, het geestelijke loon, voor het hetgeen wat in het vleesch is geschied.

Ons hooger doel nu is te zorgen dat, dat geestelijke loon, een groot loon wordt. Niet een loon bestaande in zichtbare dingen, dat wil zeggen, zichtbare dingen die verband houden met datgene wat met stoffelijke oogen kan worden gezien, maar een loon alleen wat door den geest genoten kan worden. Een hooger loon alzo, evenals ook het streven van de ware heiligen een hooger streven is, en het doel nagejaagd een hooger doel genoemd mag worden, beter dan het doel van de dwaze ziel die doolt ver van het pad der deugd, en vergeefs een betere weg zoekt tot heil genot en vreugd, die, wij weten het, nergens te vinden is dan in het besef en het bewustzijn een rein geweten te hebben, ontstaan door de verzekering Gods wetten en geboden, al is het dan in zwakheid en onvolkomenheid, toch te hebben nagestreefd.

Dit „hooger doel” is het doel van de vereeniging die door goddelijke openbaring de naam heeft verkregen van de „Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.”

OVERLEDEN.

BRAS. Te Amsterdam is overleden Zuster Theodora Bras (Geb. v. d. Plas). Zuster Bras was geboren 12 Februari 1867, en gedoopt op 7 September 1907.

INHOUD:

Toespraak	blz. 181	tus en de valsche leer-
Bij onze foto's	„ 184	stellingen der twintigste
Velen geroepen, maar		eeuw
weinig uitverkoren	„ 189	„ 192
Een tegenstelling tus-		Ons hooger doel
schen de leer van Chris-		„ 195
		Overleden
		„ 196

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.